

existovaly), ohledně nichž není tedy stížnost nijak provedena, resp. připouští, že výplata jich dala se skutečně zálohově; v důsledku toho není již dále třeba nař. rozhodnutím po této stránce se obírat.

Pokud jde o nájemné a jeho zvýšení, přehlíží pak stížnost, že nař. rozhodnutí vyslovilo pouze, že náboženská matice není povinna hraditi náklady, placené zálohově od 1. března 1867. Nejde tu tedy o všechny náklady placené kdy nábož. maticí, nýbrž jen o ty, jež vypláceny byly zálohou od řečeného dne. Byly-li však, což ani stížnost nepopírá, později určité náklady týkající se nájemného a jeho zvýšení vypláceny zálohově, pak jde tu o akty, jež se staly po vydání rozhodnutí z r. 1850, a jsou pak tyto akty rozhodnými, při čemž nelze ani z opakování jich žádných konklusí činiti, když právě skutečnost, že platy vypláceny byly zálohově, brání tomu, aby akty ty samy o sobě založily stěžující si straně, resp. jí hájenému církevnímu obročí právo, resp. nábož. matici příslušnou povinnost, aby nábož. matice nesla tyto platy i definitivně.

O jaké platy, resp. o jakou výši platů těch jde, nař. rozhodnutí neuvádí a ani stížnost po této stránce nemá bližšího provedení, nevytýkajíc ani formálně tento nedostatek, resp. ztížení obrany v tomto směru. Nemá proto ani nss za tohoto stavu příčiny otázkou tou se obírat. To pak tím spíše, když stěžující si arcib. konsistoř neprokázala, že by tu byl veřejnoprávní důvod, zavazující ve prospěch kostela a fary jí hájených nábož. matici k tomu, aby definitivně nesla náklady, které zálohově vyplácela, a zájmy kostela a fary jinak jsou chráněny předposledním odstavcem nař. rozhodnutí poukazem na opatření podle § 36 zák. č. 50/1874 ř. z.

Č. 12.233.

Řízení správní. — Řízení před nss-em. — Samospráva obecní: * Je podstatnou vadou řízení ve smyslu § 6 zák. o ss, jestliže finanční úřad, rozhoduje podle § 5 odst. (4) zák. č. 77/1927 Sb. o odvolání proti výměře přírážek, nevyžádá si dobrého zdání příslušného samosprávného svazku.

(Nález ze dne 23. prosince 1935 č. 20.187/35.)

V ě c: Firma »Magnesitový priemysel, úč. spol.« v B. proti finančnímu ředitelství, resp. berní správě v Lipt. Sv. Mikuláši o obecní přírážky k zvláštní dani výdělkové za rok 1928 a 1930.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušují se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: A. I. Firma »Magnesitový priemysel, úč. spol.« v B. uzavřela na základě zák. čl. III:1907 s městem J. smlouvu, podle níž v prvních deseti letech od vystavění továrny, t. j. v r. 1924—1934 osvobuzuje se firma platiti obecní přírážky z plně předepsané státní daně a jest povinna je platiti toliko ze základu nejvýše 15.000 Kč. Na základě této smlouvy byly firmě za rok 1928 předepsány obecní přírážky skutečně jen z částky 15.000 Kč.

Výměrem z 8. června 1932 sdělil firmě berní úřad v Revúci, že její žádost z 1. listopadu 1930 za snížení obecních přírážek za r. 1927—1929

byla řídím v Lipt. Sv. Mikuláši rozhodnutím ze 4. února 1932 zamítnuta, pročež se jí za rok 1928 předpisují dodatečné přírážky k zvláštní dani výdělkové v částce 60.497.40 Kč.

Z tohoto výměru se firma podáním ze 17. června 1932 odvolala, namítajíc v podstatě, že výhoda zajištěná smlouvou s obcí platí i za účinnosti zákonů č. 76 a 77 ex 1927. Dne 8. srpna 1932 odvolala se firma také do výměru berního úřadu v Revúci z 28. července 1932, kterým bylo odvolání právě uvedené zamítnuto. Popírala v něm především kompetenci berního úřadu k vyřízení odvolání ze 17. června 1932; jinak namítala v podstatě totéž co v citovaném odvolání ze 17. června 1932. O tomto odvolání z 8. srpna 1932 rozhodlo řídím v Lipt. Sv. Mikuláši rozhodnutím z 15. května 1933. Zamítlo je podstatně z důvodu, že úmluva, kterou firma uzavřela s obcí J., nemá na přírážkovou povinnost žádného vlivu.

II. O odvolání, podaném stěžující si firmou dne 17. června 1932 rozhodlo řídím v Lipt. Sv. Mikuláši výměrem z 24. srpna 1933. Opětne je zamítlo a to se stejných důvodů jako odvolání z 8. srpna 1932.

ad I.—II. Když firma podala stížnost k nss-u jak do rozhodnutí z 15. května 1933, tak do rozhodnutí z 24. srpna 1933, žal. úřad obě tato rozhodnutí zrušil s podotknutím, že vydá nové rozhodnutí.

III. Dne 21. února 1934 vydala pak berní správa v Lipt. Sv. Mikuláši rozhodnutí, jímž odvolání firmy ze 17. června a 8. srpna 1932 zamítla. Rozhodnutí odůvodněno v podstatě stejně jako rozhodnutí v téže věci vydaná a úřadem zrušená. Když firma také do tohoto rozhodnutí podala stížnost k nss-u, žal. úřad výměrem z 3. července 1934 rozhodnutí to podle ustanovení § 256 odst. 5 zák. č. 76/1927 Sb. zrušil.

ad I.—III. St-lka, byvši ve smyslu § 44 zák. o ss dotázána, zda vzhledem k tomu, že všechna nař. rozhodnutí byla zrušena a první dvě nahrazena rozhodnutím novým, pokládá svoje stížnosti za bezpředmětné, prohlásila, že trvá na vyřízení podaných stížností.

B. I. Berní úřad v Revúci výměrem z října 1932 předepsal firmě obecní přírážky za rok 1930 z celé předepsané daně státní. Odvolání, namítající, že přírážky měly býti předepsány nejvýše z částky 15.000 Kč, zamítlo řídím v Lipt. Sv. Mikuláši rozhodnutím z 15. května 1933 z důvodu, že podle náhl. Boh. A 9921 je smlouva s obcí pro přírážkovou povinnost bez významu. Když o stížnosti, již do tohoto rozhodnutí firma k nss-u podala, bylo zavedeno přípravné řízení, žal. úřad nejprve svoje rozhodnutí výměrem z 6. listopadu 1933 zrušil, načež rozhodnutím z 21. února 1934 znovu o odvolání rozhodnuv, opětne je zamítl.

II. Také do tohoto rozhodnutí podala firma k nss-u stížnost. St-lka k dotazu soudu ve smyslu § 44 zák. o ss, zda pokládá stížnost do rozhodnutí z 15. května 1933 podanou za bezpředmětnou, i zde prohlásila, že trvá na vyřízení stížnosti.

O stížnostech bylo uváženo:

Pokud jde o skutkový stav, vzhledem k tomu, že žal. úřad, ač byl vyzván doplniti správní spisy, týkající se předepsání obecní přírážky za r. 1928, a předložiti spisy, týkající se předepsání přírážky za r. 1930, toho neučinil, musil se nss řídit také údaji stížnosti a úředními rozhodnutími st-lkou, po případě žal. úřadem předloženými.

Ve věci musil se nss nejprve zabývatí otázkou, jaký vliv má skutečnost, že čtyři rozhodnutí, proti nimž stížnost čelí, byla dříve nežli soud o nich rozhodl, odvolána a tři z nich nahrazena rozhodnutími novými. Podle ustálené judikatury (srov. na př. Boh. A 8688/30, Boh. F 4455/28, 6775/33 a j.) jest řízení před nss-em podle § 44 zák. o ss zastaviti, byl-li v kterémkoli stadiu řízení správním úřadem, proti němuž se stížnost vede, podán důkaz, že st-l byl mezitím uspokojen. O dodatečném uspokojení lze však mluvití jen tehdy, bylo-li žal. úřadem prokázáno, že nároku, jehož uznání se st-l svou stížností u nss-u domáhal, bylo vyhověno. Není příčiny, aby nss v daném případě od těchto právních názorů ustoupil. Pak ale na věcné uspokojení st-lčina nároku uznati nemohl. Podle obsahu stížnosti šlo st-lce o odstranění rozhodnutí, která shledala smlouvu st-lky s obcí, že obecní přírážky budou předpisovány nejvýše z 15.000 Kč státní daně, bez právní relevance. Tomuto nároku však oběma novými rozhodnutími z 21. února 1934 vyhověno nebylo, neboť v nich žal. úřad na uvedeném odmítavém svém stanovisku setrval; tím méně mu bylo vyhověno, jestliže žal. úřad své rozhodnutí sub A III. z 21. února 1934 výměrem z 3. července 1934 pouze odvolal. Z toho plyne, že není tu předpokladu pro zastavení řízení ve smyslu § 44 cit. zák. Předmětem kognice nss-u jsou tedy nejen obě nová rozhodnutí z 21. února 1934, nýbrž zůstávají i rozhodnutí prvá dvě z 15. května 1933 a z 24. srpna 1933. — — — —

Všechny stížnosti všem rozhodnutím vytýkají, že žal. úřad příslušný samosprávný svaz, t. j. obec, před svým rozhodováním neslyšel a st-lce obsah vyjádření obce k zaujetí stanoviska nesdělil.

Stížnostem v této námitce bylo přisvědčiti. Podle § 5 odst. 4 zák. č. 77/27 Sb. je finanční úřad, který rozhoduje o odvolání proti výměře přírážek, »povinen vyžádati si dobré zdání příslušného samosprávného svazku, popírá-li se odvoláním platební povinnost.« Toto ustanovení zřejmě je zbytkem bývalé neomezené kompetence autonomních svazků ve věcech přírážkových a dáno je za tím účelem, aby o důsledcích usnesení orgánu samosprávného svazu, z něhož samosprávné přírážky resultují, nerozhodovaly úřady finanční, aniž by si vyžádaly dobré zdání příslušného samosprávného svazku, který ve věci nejlépe jest informován. Předpis § 5 odst. 4 zák. č. 77/27 Sb. sleduje tedy cíl, aby bylo zajištěno správné rozhodování o podaných odvoláních. St-lka ve svých odvoláních popřela platební povinnost, pokud šlo o obecní přírážku vyměřenou z vyššího základu daně výdělkové než 15.000 Kč. Žal. úřad byl tedy povinen vyžádati si dobré zdání obce. Neučinil-li tak při žádném z nař. rozhodnutí, trpí všechna podstatnou vadou řízení, pro niž bylo je podle § 6 zák. o ss zrušiti, aniž bylo nutno, resp. možno přikročiti k řešení dalších námitek, které stížnosti obsahují.

Č. 12.234.

Učitelstvo — Zaměstnanci veřejní: Přidělení učitelské osoby, ustanovené definitivním učitelem bez určení služebního místa, z jedné občanské školy zatímne službou na školu jinou, není přeložením podle ustanovení dekretu dvor. komory ze 13. září 1804 o nábytečném,